

Grundmann, Harriet: **Na pot moram, je rekel medved.**

Ilustrirala: Yayo Kawamura. Prevedla Tina Mahkota. Hlebce: Zala, 2025, 40 str.

| C – 1. stopnja

| medvedi | potovanja | nemir | radovednost | prijateljstvo | pogrešanje | živali v domišljiji

Gre za zgodbo o podajanju na pot, iskanju novih doživetij in hrepenenju po novih spoznanjih. Sijajna slikanica je namenjena predvsem otrokom v 1. triletju OŠ, toda berem jo lahko tudi mlajšim, kakšen odtenek te simbolične in filozofske zgodbe pa se morda razkrije šele odraslim

Vsi so zmedeni, zakaj vendar medved odhaja: kos ga je vprašal, če želi najti slajše jagode, psička je zanimalo, če gre morda na zmenek, kokoške so se zbale, da jih morda nima več rad. **»Pač, imam vas rad,« je rekel medved, »in to zelo.«** Tudi čebele so radovedno zabrenčale, pajek, ki se je najraje držal doma, pa ga je vprašal: **»Je novo vedno boljše od starega?«** **»Včasih že,« je zabrundal medved. »Če ne poskusiš, ne izveš. Ampak ne odhajam zato.«**

Medved je torej opravil vse, kar je bilo treba, in povedal vse, kar je bilo treba reči. In je šel. Vse, kar je sledilo, je bilo novo in včasih naporno, toda medved jo je mahal naprej, nikamor se mu ni mudilo, tu in tam se je ustavil, si poiskal miren kotiček in pogledal nazaj. Povsod naokrog so dehtela zelišča, nekatera je poznal, drugih ne. Od spominov mu je srce kar razbijalo ... pa tudi od vsega novega in neznanega. Večino časa vsaj! (...) Toda pogrešal je tudi svoje prijatelje, oni pa so pogrešali njega.

Ko se je medved vrnil, so bili vsi veseli. Kos ga je vprašal: »No, zdaj veš, zakaj si odšel?« **»Zelo preprosto. Da bi našel kraj, od koder bi lahko pogledal nazaj. In ko bi vse videl od drugod, bi morda bolje razumel.«**

Spodbude za branje:

Ker se tako zelo lahko poistovetim z medvedom v tej zgodbi, jo

- najprej (malo skrajšano pripovedujem bralcem oz. poslušalcem vseh starosti),
- potem jo mlajšim otrokom v predbralnem obdobju preberem ob ilustracijah,
- mlade bralce nagovorim, da jo preberejo sami, odraslim pa slikanico brez besed položim v naročje.

Po branju si izmenjamo mnenja o zgodbi. Pričakujem, da bodo zelo različna, pač glede na starost, življenjske in bralne izkušnje poslušalcev oz. bralcev. Pričakujem tudi, da se bomo razgovorili na splošno o svojih potovanjih, različnih zgodaj in nezgodah. Zakaj radi potujemo? Kaj bi želeli odkriti na svojih potovanjih? Kdaj smo se nazadnje počutili kot medved v zgodbi (t. j. da smo na vsak način morali na pot)? Bi kaj tega tudi narisali?

Vsekakor pozorno pogledjmo tudi ilustracije. Kakšne barve je uporabila ilustratorica? Na njih je upodobljenih veliko podrobnosti: mlajši otroci bi morda ob njih želeli obnoviti zgodbo. Morda bi v obnovo vključili še kakšno žival, ki sprašuje, zakaj se medved odpravlja na pot. Morda bi zgodbo tudi preprosto uprizorili.

Nadaljnje spodbude:

Medvedovo potovanje, predvsem pa pripovedovanja otrok o njihovih potovanjih, nas lahko zanesejo po svetu, v različne kraje in dežele. To lahko izkoristimo in vse destinacije poiščemo na globusu. Ali na zemljevidih posameznih celin in dežel, tiskanih ali na internetu. Vedno seveda v oddaljenosti našega kraja. (Medpredmetno povezovanje z okoljsko vzgojo in zemljepisom.)

Nadaljnja spodbuda branje:

Ob tej slikanici sem se spomnila še na eno čudovito slikanico, v kateri medved potuje skozi gozd, ob pomoči živali; gre za iskanje samega sebe, za potovanje k samemu sebi.

Lavie, Oren: *Medved, ki ga prej še ni bilo, in čarobni gozd*.

<https://www.bralnaznacka.si/sl/priporocene-knjige/medved-ki-ga-prej-se-ni-bilo-in-carobni-gozd>